BRAC NIEUWS

Januari 2025

Vereniging voor Experimenteel Radio Onderzoek in Nederland

Overname van artikelen en/of schema's is slechts toegestaan met volledige bronvermelding. Aanbieders van artikelen en schema's ter publicatie, worden geacht bekend te zijn met de bepalingen, zoals in de auteurswet omschreven en deze bepalingen ook strikt na te leven.

De komende algemene bijeenkomst is op woensdag 8 januari op de gebruikelijke tijd (20.00 uur)

Ook de gewone inloop avonden blijven op woensdag.

Iedereen is uiteraard welkom.

Inhoud

Van de voorzitter 2
BRAC afdelingsvergadering 4 December 2024 3
De lol van contesten 5
CW oefengroep 11
Hoe kom je tegenwoordig aan een QSL? 11
Grimeton SAQ 100 jaar 16
Colofon 17

Van de voorzitter

Beste mensen,

Allereerst wens ik allen een heel goed 2025 toe. Ik hoop dat jullie een fijne kerst en jaarwisseling achter de rug hebben. Dat we samen mooie dingen mogen doen in 2025. Dat we de bestaande acties verder kunnen uitwerken en nieuwe initiatieven in gang mogen zetten.

Terugblikkend op 2024 zijn er een aantal zaken in gang gezet die verder worden opgepakt dit jaar. De algemene trend van deze ontwikkelingen is een verdere professionalisering van het beheer van gezamenlijke voorzieningen zoals b.v. op onze “hoge locaties”, een traject dat met het oprichten van de Paul Sterk Stichting (PSS) in 2024 een mijlpaal heeft bereikt.

Onze afdeling A25 heeft op 4 december 2024 unaniem besloten het beheer van de bestaande en nieuw te ontwikkelen gezamenlijke voorzieningen op de huidige en mogelijk nieuwe locaties over te dragen aan de Paul Sterk Stichting. Hiermee wordt voortdurende kwaliteit van deze voorzieningen geborgd en worden veiligheidsrisico’s beperkt. Daarmee wordt ook een evenwichtiger en eerlijker toegang tot, en gebruik van, binnen en buiten de club ontwikkelde projecten geborgd.

Voor alle nieuw te ontwikkelen en bestaande voorzieningen geldt dat deze alleen in gebruik mogen zijn na toetsing aan het beleid van, en goedkeuring door, het bestuur van deze stichting.

Dit is een hele uitdaging omdat we, naast het op orde krijgen van het gebruik van de huidige locaties ook rekening moeten houden met ontwikkelingen op het gebied van de woningmarkt in Nederland de komende jaren. Zo hebben Woningcorporaties Zayaz en Joost onlangs plannen bekend gemaakt van nieuwbouw die sloop van onze al onze hoge locaties tussen nu en 2030 noodzakelijk maken. De stichting zal namens de afdeling deze ontwikkelingen nauw volgen.

Club en stichting gaan beleid maken om bij, nieuwe (technische) mogelijkheden en daaruit voortvloeiende projecten en initiatieven, maatschappelijke organisaties te betrekken. Denk aan b.v. diverse clubs, verenigingen en onderwijs. Dit kan bij het contact met de woningbouwverenigingen van invloed zijn om bij de bouw van nieuwe flats alsnog (weer) ruimten in gebruik te mogen nemen voor onze apparatuur. In ieder geval zal geborgde kwaliteit en veiligheid in gebruik daarvan altijd cruciaal blijken.

Dit alles neemt niet weg dat binnen onze afdeling natuurlijk wordt gewerkt aan verdere ontwikkeling van onze hobby. Ik denk daarbij aan initiatieven zoals eerder genoemd in de vorige uitgave van het BRAC nieuws. Ik hoop dat we gedragen door jullie allen dit beleid verder uit kunnen werken en verdere stappen kunnen realiseren in 2025.

Op 8 januari nieuwjaarsreceptie onder genot van een bittergarnituur en drankje.

73 Klaas (PA1KE)

BRAC afdelingsvergadering 4 December 2024

Aanwezige bestuursleden: Felix Arons (PD0FLX), Hendrik (PA3GYK), Klaas Eldering (PA1KE) Willem-Jan Buitehuis

1. Opening & mededelingen:
   Klaas opent de vergadering met een opsomming van de agendapunten voor deze avond:

   Activiteiten 2025:
   - CW clubje met 10 deelnemers
   - Lora projecten
   - QR00 projecten

   Beheer repeater locaties / start Paul Sterk Stichting

   Minibeurs & onderling QSO

   Willem-Jan heeft aangeven zijn functie als Penningmeester te gaan stoppen. Er is inmiddels een kandidaat opvolger in de persoon van Jan Schutte (PE1NFT). Eventuele andere kandidaten kunnen zich melden bij het bestuur.

2. Beheer repeater locaties / start Paul Sterk Stichting
   Hendrik verduidelijkt de status, doelstelling en de statuten van de Paul Sterk Stichting. Deze zijn vanaf 5 december te vinden op de site: www.paulsterkstichting.org

   De stichting wil de A25 (BRAC) afdeling en haar leden bedienen en streeft een brede maatschappelijke oriëntatie na met als doelgroep o.a. het technisch onderwijs om hiermee uiteindelijk weer nieuwe leden te kunnen werven.
   Daarnaast is de doelstelling om het beheer van de 3 (wellicht straks 4) ‘hoge’ repeater locaties te professionaliseren. Hiertoe is een ‘streng’ reglement opgesteld dat duidelijkheid gaat brengen en de verantwoordelijkheden op een juiste manier gaat beleggen. De stichting wordt hiermee een professioneel aanspreekpunt voor de verhuurders (ook met het oog op sloop en nieuwbouw van de Hintham locaties). Op deze wijze kan invulling gegeven worden aan de eisen van de verhuurders (denk aan bliksemafleiding, aarding, brandbeveiliging, elektrische installatie vereisten).
   Tot slot is de stichting een rechtspersoon en kan dus verantwoordelijkheid op zich nemen v.w.b. de aansprakelijkheid bij evt. schades op de beheerde locaties en kunnen ATOF’s (repeater licenties) aangevraagd/overgenomen worden.

3. Financiële middelen Paul Sterk Stichting.
   - De afdeling is gevraagd om een start budget van 500 Euro.
   - Er kan een subsidie aanvraag worden ingediend bij de stichting BRAC
   - Er kan een beroep worden gedaan op onderwijs potjes.
   - Er kan wat winst gemaakt worden met de verkoop van specifieke printjes
   - Een mogelijke inkomstenbron kan zijn schenkingen.

   De notariskosten voor de oprichting van de stichting waren 0 Euro.
   Er zal jaarlijks een afstemming zijn tussen de stichting en BRAC m.b.t. de kosten voor de licenties (ATOF's).

4. Vragen vanuit de leden.
   Er wordt gevraagd of bij opheffing van de stichting de afspraak gemaakt kan worden dat de locaties weer terug-geclaimd kunnen worden door de BRAC.
   Dit wordt bevestigd.

   Er wordt gesteld dat het reglement en de statuten gewijzigd kunnen worden. Wat is dan de positie van de afdeling BRAC?
   Het bestuur van de stichting beoogd continuïteit voor minimaal 3 jaar en er nemen ook minimaal 3 leden van de afdeling plaats in het bestuur van de stichting.
   Tot slot staat de stichting op enige afstand van de BRAC, maar dit is ook om in financiële zin los te komen staan van de BRAC in het geval van claims.

   Bij het doen van experimenten op de beheerde locaties gaat evt. eigen apparatuur over in eigendom van stichting voor de duur van het experiment.
   In een zogenaamde site letter kunnen afspraken vastgelegd worden m.b.t. teruggave van apparatuur na het beëindigen van het experiment.

5. De leden van A25 van de Veron (BRAC) wordt formeel gevraagd in te stemmen met de overdracht van het beheer van de 3 locaties in Den Bosch naar de Paul Sterk Stichting. Hiertoe wordt een hoofdelijke stemming gedaan. Alle aanwezig leden stemmen vóór.
   Besluit: Het beheer van de 3 locaties in Den Bosch wordt per heden overgedragen van de afdeling A25 van de Veron (a.k.a. BRAC) naar de Paul Sterk Stichting.

6. De leden van A25 van de Veron (BRAC) wordt gevraagd in te stemmen met het beschikbaar stellen van het startbudget van 500 Euro aan de Paul Sterk Stichting. Er wordt hiertoe een hoofdelijk stemming gehouden. Alle aanwezige leden stemmen in (met uitzondering van Sjef). Dit budget is beschikbaar in de kas zoals wordt bevestigd door de penningmeester (Willem-Jan).
   Besluit: Aan de Paul Sterk Stichting wordt een startbudget van 500 Euro toegekend door de leden van A25 van de Veron (BRAC).

7. Op 7 Januari 2025 wordt de aftrap gevierd in combinatie met de nieuwjaarsborrel.

8. Rondvraag
   Sjef stelt dat er op de website incorrecte informatie staat m.b.t. de naamgeving van de BRAC, BRAK cq. BARC. De juiste informatie wordt uitgerekt aan Hendrik voor rectificatie.

Excursie locatie Haarsteeg.
Er worden 14 deelnemers geteld. Klaas zal daarom 2 sessie plannen.

9. Einde vergadering.

De lol van contesten

Voor lezer die het fenomeen ‘contests’ nog niet kent: we hebben het hier over radio wedstrijden. Het is tijdens zo’n wedstrijd de bedoeling om in een bepaalde periode, bijvoorbeeld 24- of 48 uur, zoveel mogelijk verbindingen met andere stations te maken. Iedere verbinding telt dan voor een aantal punten. Het puntentotaal kan je verhogen door ook zogenaamde ‘multipliers’ te werken. Dat kunnen verschillende DXCC landen of regio’s zijn. In de meeste contests is je puntentotaal het aantal verbindingen vermenigvuldigd met het aantal multipliers.

Amateur radio contests zijn een bron voor discussies.

Sommige mensen vinden dit allemaal totale onzin. Alleen maar aan de lopende band 59(9) rapporten met een nummertje uitwisselen, dat zijn toch geen echte verbindingen? Anderen ergeren zich er groen en geel aan dat de banden tijdens wedstrijden volgepropt zitten met contesters en totaal onbruikbaar zijn.

Aan de andere kant zijn er ook heel fanatieke contesters die niets liever doen dan uren achter elkaar zoveel mogelijk stations werken. Liefst een stuk of drie-vier per minuut. Ze bouwen grote, bijna professionele, stations op om een zo hoog mogelijke score te halen. En iedere wedstrijd moet natuurlijk wel beter gaan dan de vorige.

Blijkbaar vinden sommige mensen dus iets in dat ge-599-001. Maar wat is dat dan? Wat is nou precies de lol van contesten?

Om daar achter te komen hebben we het gevraagd aan drie ervaren contesters uit onze regio, namelijk Rens PA3FGA, Claudia PA5CT en Catharinus PE1AHX.

Zij vertellen ons hoe ze aan radio verslingerd zijn geraakt en waarom ze plezier beleven aan radiowedstrijden.

Rens PA3FGA

Toen ik een jaar of 11 was knoopte ik al antennes aan walky talkies die op de 3 meter band konden werken. Dat was rond 1974. In de 2^{e} klas van de middelbare school handelde iemand in 3 meter setjes. Daar ging ik mee aan de slag. Toen ik 14 of 15 was bouwde ik al zelf zenders. Dat was rond 1977 of 1978.

Omroep stations luisteren vond ik ook leuk. Bijvoorbeeld radio Luxemburg op de middengolf. Wat was dat ‘fading’ toch? Mijn voorliefde voor de lage banden, vooral de 160m band, is daar vandaan gekomen. Ik luisterde ook naar andere omroepstations op de korte golf.

Ik heb ook eens een middengolf zendertje gebouwd. Als ik met mijn vrienden naar het zwembad ging dan wilden we daar graag muziek luisteren. Die zond ik dan met dat zendertje uit en we luisterden ernaar op een transistorradio.

Na de middelbare school ging ik met een stel vrienden naar de HTS. We zijn toen met zijn drieën op examen geweest voor een amateurlicentie en hebben onze C-licentie gehaald. Een half jaar later ben ik ook geslaagd voor het morse examen en had ik mijn A-licentie.

Via-via kwam ik in contact met mensen van de TU/e in Eindhoven en Sjoerd Ypma PA0SHY. Ze bleken een contestgroep te hebben, de Eindhovense Studenten Radio Amateur Club ofwel ESRAC. Die hadden hun antennes boven op het gebouw van de faculteit elektrotechniek in Eindhoven staan. Ik heb me bij ze aangesloten en ben gaan meedoen.

Ik vond en vind het meedoen aan contests erg leuk. Ik ben er ook achter gekomen dat ik geen echte operator ben. Ik vind het leuk om dingen zo te regelen dat anderen dat zo optimaal mogelijk kunnen doen. Ik ben een ‘enabler’, ik maak dingen mogelijk.

In een contest ga ik graag op zoek naar nieuwe multipliers. Ik zit het liefste achter het zogenaamde ‘Search and Pounce’ station. Dat betekent graven naar landen of regio’s die we nog niet hebben gewerkt en dan net die ene extra dx werken. Dat het toch lukt om iemand te werken als iedereen zegt dat het eigenlijk niet kan. Dat is een leuke uitdaging.

Datzelfde doe ik ook op mijn eigen QTH. Vanuit mijn middengolf achtergrond heb ik vooral belangstelling voor de 160 meter band. Ik wil ons station daarvoor optimaliseren terwijl we maar een kleine achtertuin hebben. Een uitdaging is dan bijvoorbeeld om toch een goede ontvangstantenne te maken. Hoe doe je dat, terwijl het eigenlijk niet kan?

Soms ga ik een uitdaging aan om anderen te stimuleren. De ARRL DX CW contest heeft een categorie Single Operator Single Band High Power unlimited. In Nederland was daar nog nooit een log voor ingestuurd. Door de slechte condities heb in de contest (en de hoge ruis op 160M in het dorp) maar 1 QSO op 160M kunnen maken. Het leverde wel een land record op. Je kunt dus eerste worden met maar 1 QSO. Dat vind ik nou leuk.

Door verschillende vakanties in Liechtenstein, Bergrestaurant Sareiser Joch, met ham radio activiteiten kwamen we in contact met de zendamateurs van Liechtenstein. We werden uitgenodigd om mee te doen met contesten vanuit HB0. Hierdoor ben ik actief geweest bij wedstrijden vanuit Liechtenstein als HB0A en HB0HQ . De Amateur Funk Verein Liechtenstein heeft een blokhut op Gaflei (1450m ASL) die gebruikt wordt voor contesten met in de buurt ruimte om antennes te bouwen.

In Februari kan er een meter sneeuw liggen. Dan is het een behoorlijke uitdaging om alle apparatuur uit de auto naar binnen te krijgen en aan antennes te werken. Het betekende flink sneeuw ruimen en een pad platstampen zodat we met een geïmproviseerde slee apparatuur konden vervoeren. Maar ook dat is dan weer een leuke uitdaging en ik zorg dan graag dat het toch voor elkaar komt.

De ondersteunde/motiverende taak in een contestgroep vervul ik graag. Ik zorg dat de operators lekker hun gang kunnen gaan. Ik zorg voor de spullen en het voedsel en maak niet onverdienstelijk koffie. Lastige technische issues oplossen is ook een uitdaging die ik aanga, ook onder tijdsdruk. Vooral als het er een is waar niemand snel uit komt. Daarnaast ben ik degene die graag in S&P de ontbrekende multiplier eruit gaat pulken.

In een contestgroep heb je verschillende mensen nodig. Je kunt op verschillende manieren meedoen. Sommigen maken geen enkele verbinding maar bouwen antennes. Anderen zijn fanatieke operators. Je hebt ook mensen die het leuk vinden om de IT in orde te brengen. Iedereen brengt zijn eigen kennis, ervaring en belangstelling mee. In zo'n groep vul je elkaar aan. En met een groep meedoen is veel leuker dan in je eentje werken. Het gaat om samen iets oppakken. Teamwerk. Dat vind ik echt mooi.

Claudia PA5CT

Ik ben in aanraking gekomen met amateur radio door Rens. Hij nam me mee naar de vereniging. Daar waren bijzondere en ook vriendelijke mensen. Later ging ik, samen met Rens en Mark PA5MW mee naar contests in Zijtaart. Daar stelde de zoon van Peter Kuijpers PA3BXM een weiland beschikbaar voor wedstrijden.

Ik heb daar meegeholpen bij het bouwen van het station en heb ook verbindingen gemaakt al had ik nog geen machtiging. Dat heb ik ook gedaan bij PI4TUE op de TU/e in Eindhoven. Vanuit het plezier dat we hadden begon mijn interesse te groeien.

Ik hou van techniek, maar heb geen wiskundeknobbel. Toch heb ik in 2013 mijn eerste N-machtiging gehaald nadat ik een cursus had gevolgd in Den Bosch en ik driftig proefexamens had geoefend. Mijn

eerste call was PD5AX. De machtiging kwam zaterdag morgen met de post en aansluitend heb ik toen onder mijn eigen call meegedaan aan de SPDX contest.

Een van de operators bij PI4TUE, ook een dame: Chantal PA5YL vertelde me over PI4YLC, een contestteam van radiodames (YL's) met als motto "Proud 2B PI4YLC". Die groep is in 2014 actief gaan contesten en daar deed ik aan mee. We hebben vanaf PI4TUE in Eindhoven gewerkt in een team van PI4YLC-dames tegen de heren van PI4TUE.

We hebben voorafgaand aan de contest hele discussies gehad over een clubshirt voor PI4YLC. Uiteindelijk zijn het zwarte shirts met een neon-roze opdruk geworden. Met aanvankelijk helaas een drukfout in de tekst op de achterkant; een I en een l zijn zó verwisseld, ook in het font van het shirt. Als je met zijn allen zo'n shirt draagt dan verbindt dat. Dat vind ik het mooie aan samenwerken in een groep.

Samen met een aantal heren van PI4TUE zijn we ook bij PI4HAL in Rotterdam gaan kijken. Als PI4YLC hebben we in 2015 meegedaan aan het ILLW oftewel het International Lighthouse and Lightship Weekend. We hebben toen de vuurtoren van Noordwijk geactiveerd. Dat was erg leuk. Rens maakte het mede mogelijk door een draaibare 2meter yagi aan de vuurtoren te bevestigen.

De restricties van mijn N-machtiging gingen op gegeven moment toch irriteren. Vooral ook omdat de regels voor novice stations in verschillende landen echt anders zijn. En dus ging ik studeren voor een F-machtiging. Ik ben op cursus geweest bij PA0KLS in Eindhoven. Uiteindelijk heb ik vier of vijf keer examen gedaan voor het lukte. Later heb ik ook nog een morse aantekening gehaald door examen te doen in België.

Voor een contest zijn we vaak met een hele club. Je kunt elkaar dan lekker afwisselen. In 2018 hebben we met een grote groep YL's gecontest vanaf een leuke locatie in Rectum (OV). 's Nachts zit je toch vaak met zijn tweeën of soms zelfs alleen. Het kan heel gezellig worden met de dames. Soms een beetje té gezellig. Het moet wel lopen natuurlijk. We zitten er ook om resultaat te behalen. Ik ben ook wel competitief.

In Den Bosch hebben ze vele jaren meegedaan aan de PACC contest met de call PI4SHB. Toen Sjoerd PA0SHY ermee stopte, stopte ook die activiteit. We hebben het daarna toch weer opgepikt. Eric PA2EON had een geschikte locatie, Kobus PE2LOJ had nog materiaal in de opslag, de rest werd uit de eigen shacks bij elkaar gebracht. Er deden mensen aan mee die nog geen contestervaring hadden, geïnteresseerd om het samen op te pakken.

Dat maakt het superleuk. We deden mee in CW en SSB. Het doel was vooral om clubgenoten kennis te laten maken met contesten, mee te laten doen en het plezier te laten ervaren. Het contest virus is aangeslagen bij een aantal deelnemers. Door ieder jaar te verbeteren stegen we in de uitslag en in 2020 hebben we zelfs onze sectie (Multi operator Single TX) in Nederland gewonnen!

Wat vind ik nou de lol van contesten en aanverwante activiteiten?

- Vooral het samen doen. Ieder heeft in een contestclub zijn eigen rol.
- De voorpret en het organiseren. Wie doet wat?
- De verbindende factor van het contesten in een groep. Samen dingen oppakken.

Catharinus PE1AHX

Ik was altijd al geïnteresseerd in elektronica. In het blad ‘Radio Bulletin’ stond een advertentie: “Wilt u een zend machtiging?”. Die wilde ik wel en dus reageerde ik daarop met “Ja graag, stuur maar op”. Die advertentie was van de VERON en het werd me snel duidelijk dat het niet zo gemakkelijk was.

Ik werd dus lid van de VERON en vroeg een luisternummer aan. Dat was rond 1973, ik was een jaar of zestien. Van mijn zuurverdiende centen door auto’s te wassen kocht ik bij Radio Rotor in Amsterdam een korte golf ontvanger. Een FR50B voor 975 Gulden. Bij mijn ouders thuis spande ik een draad vanaf de schoorsteen en maakte zo een windom antenne. Dat werkte super goed. Ik hoorde echt alles.

Propagatie was leuk. Ik had een antenneboek en daarin stond een ontwerp voor een quad antenne voor de 10, 15 en 20 meter band. Ik heb die in elkaar geknutseld met plastic buis en draad. Het was nog een karwei om die een beetje stevige constructie te geven. De quad ging boven op een ijzeren pijp.

Met die quad hoorde ik dx stations die anderen niet konden horen. Achteraf blijkt dat onze woonplaats goede radiogrond heeft. Bijna net zo goed als bijvoorbeeld IJsselstein. Dat hielp natuurlijk.

Ik had bij de VERON het cursusboek voor het amateurexamen besteld. Pfff, die techniek, ik zag het niet zitten. Dat veranderde toen de amateurexamens multiple choice werden. Daar had ik namelijk

ervaring mee. Ik ben de eerste keer geslaagd voor mijn C-machtiging. Ik zat bij de eerste of tweede lichting C-amateurs die een PE1 call kregen.

Ik heb een Icom IC211 gekocht met een Ringo Ranger verticale antenne. Met SSB kon ik daar hele leuke verbindingen mee maken via bijvoorbeeld Tropo- of sporadische E propagatie. Dat ging goed. Uiteindelijk kwam er natuurlijk toch een andere antenne. Een parabeam op een paal op het huis. Die antenne was een meter of zes lang.

Later heb ik een Henry eindtrap gekocht. Die zijn we nog gaan halen in Duitsland. Met de 10 Watt die ik als input kon leveren maakte het ding 330 Watt. Dat ging natuurlijk een stuk beter. Helaas begonnen ook de problemen met de buren. De RCD is nog langs geweest. Onder andere omdat we zelf geen enkel probleem hadden is dat met een sisser afgelopen.

Ik heb ook nog aan de JOTA meegedaan in Geldermalsen. Daarvoor haalde ik die parabeam van het dak af. Op zondagavond moest hij dan wel weer direct terug omdat er in het JOTA seizoen vaak leuke inversies zijn en dus propagatie. Stond ik ’s avonds in het donker en in de kou op een glibberig dak die antenne in de mast te hangen.

Ik ben altijd op twee meter blijven hangen. Ik luisterde wel op korte golf, maar het is daar te gemakkelijk om verbindingen te maken. Op twee meter is dat niet eenvoudig. Het gaat niet vanzelf. Dat vind ik leuk, die uitdaging.

Ik ben aan contesten gaan meedoen vanuit thuis. Ook simpelweg omdat er dan veel stations QRV zijn. Dan is er veel te werken. Dat is ook een uitdaging, net iets meer doen dan eigenlijk kan.

Met Freek PE1BNK ben ik naar Zwitserland geweest om vanaf de top van een berg in de sneeuw te werken. Ik heb ooit in Wageningen gecontest vanaf een studentenflat van 70 meter hoog met vier gestackte quads. Daar stond ik op een wrakkige ladder met een bezemsteel de elementen recht te buigen. Ik keek omlaag langs het liftgebouw zo de afgrond in. Dat was niet echt verstandig of veilig.

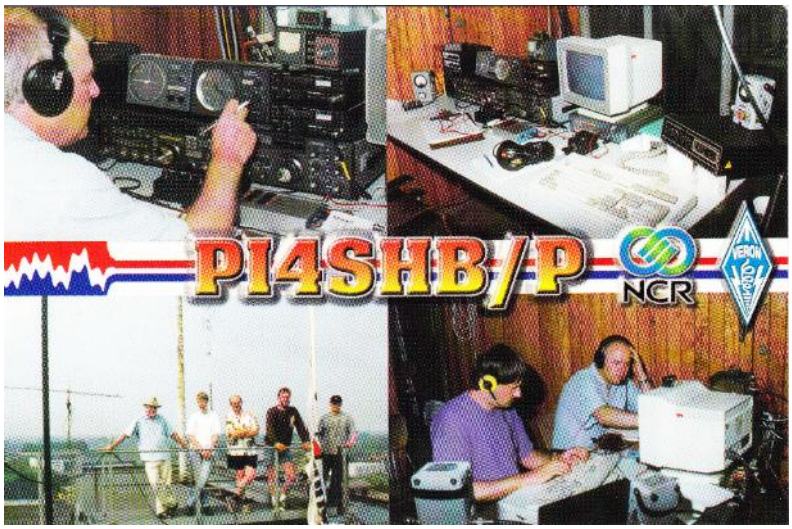

We hebben ook met een groep gecontest vanaf het CHV terrein in Veghel. Dan sjouwden we voor een weekend een compleet contesstation met yagi’s en klaverbladantennes in een fabriekstoren van 35 meter hoog. En naderhand moest alles natuurlijk weer naar beneden.

Bij een contest gaat het me om het groepsgevoel. Samen met anderen onderweg gaan naar een optimum. Ik ben een aanjager. Ik zorg dat de neuzen dezelfde kant uit staan. Je gaat waarschijnlijk niet winnen, maar toch probeer je het zo goed mogelijk te doen.

Ik ben wel bloedfanatiek, dat is de aard van het beestje. Daarnaast wil ik graag uitdagingen aangaan. Iets kan misschien niet, maar als je het nooit probeert dan weet je zeker dat het niet lukt. Samen iets doen waarvan je weet dat het eigenlijk niet kan. En dan ook samen hard werken om het toch te proberen. Doordouwen. Dat vind ik leuk.

En dus

Je kunt lezen dat deze contesters een behoorlijk verschillende achtergrond hebben. Toch lijkt het erop dat ze een gemeenschappelijke motivatie hebben als ze meedoen aan contests. Het gaat om het groepsgevoel.

Onze hobby is best individueel. Je kunt gemakkelijk in je eentje in je kamer gaan zitten prutsen zonder ooit iemand te zien. Een contestgroep zorgt dat je samen dingen kunt oppakken. Dat ieder zijn eigen rol pakt en elkaar aanvult en dat iedere rol in een contestgroep belangrijk is.

En dat is waar deze contesters vooral hun plezier halen. Met zijn allen een uitdaging oppakken, het organiseren en daarna uitvoeren. En dan je best doen om steeds een beetje beter resultaat te halen. Daar gaan ze behoorlijk ver in, maar dat geeft ook de grootste voldoening.

Spreekt dit verhaal je aan? Zou je ook een keer mee willen doen in een groep contesters in een rol die jou goed ligt? Misschien kunnen we iets opstarten in onze afdeling. Hoe leuk zou dat zijn?

CW oefengroep

Op 11 december was de eerste bijeenkomst van de CW oefengroep. We hebben met elkaar besproken hoe we de lessen inrichten en hoe je gemakkelijk zelf thuis kunt oefenen. Aansluitend hebben we de eerste les samen gedaan om te ervaren hoe dat gaat. De reacties waren bemoedigend en tijdens de volgende bijeenkomst op 8 januari gaan we zien hoever iedereen is gekomen met thuis verder oefenen.

De oefenlessen staan op een DropBox map waartoe iedereen toegang heeft. Voor wie dat lastig is staan ze ook op de VERON A-25 website: https://a25.veron.nl/cw-cursus/

Hoe kom je tegenwoordig aan een QSL?

Als je een leuke verbinding hebt gemaakt of je hebt een nieuw land of vak gewerkt, dan vind je het misschien ook fijn om de een of andere bevestiging te krijgen. Een QSL dus, of dat nou fysiek of elektronisch is.

Er is een tijd geweest dat dat heel overzichtelijk was. Je stuurde een QSL kaart via het QSL-bureau of je stuurde een QSL kaart direct naar het station of de QSL-manager met een retourenvelop en een Dollar biljet erbij. En dan maar braaf wachten of er iets terug kwam en zo ja, wanneer.

Nu hebben we internet. Dat zorgt dat er wat gemakkelijkere en vooral snellere manieren zijn om een QSL te krijgen. Dat is natuurlijk fijn, maar het is er allemaal niet overzichtelijker op geworden. LoTW, QRZ.COM, Clublog, OQRS, wordt er maar eens wijs uit. Wanneer gebruik je nou wat en hoe gebruik je het dan?

In dit artikel doen we ons best om het allemaal eens netjes op een rijtje te zetten.

Verbinding gemaakt

Dus je hebt een leuke of bijzondere verbinding gemaakt en nu wil je een QSL? Waar begin je dan? Je vindt vrijwel altijd wat je zoekt op *QRZ.COM.*

QRZ is opgericht in 1992 door Fred Lloyd, AA7BQ. Het was een spinoff van het zogenaamde "Callsign Project", wat ten doel had om FCC database tapes beschikbaar te maken. Dat is blijkbaar enigszins uit de hand gelopen. Zo'n beetje de hele hamradio goegemeente heeft een account gemaakt op de website QRZ.COM. Iedere amateur met een account kan een persoonlijke pagina op QRZ.COM maken met allerlei informatie, waaronder dus QSL informatie.

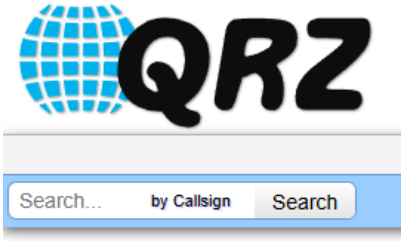

Als je een willekeurige call opzoekt dan staat die QSL informatie bijna altijd direct onder de adresgegevens. Bijvoorbeeld:

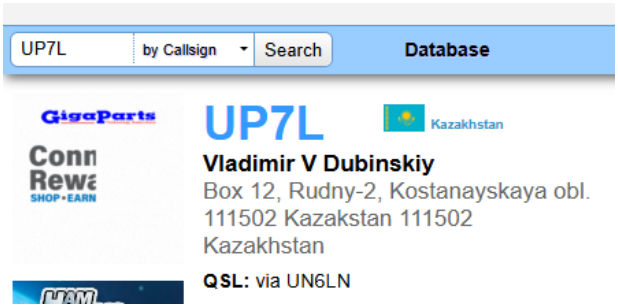

UP7L heeft dus een QSL-manager. Als een QSL-kaart wil dan stuur je jouw eigen kaart dus naar hem. Die QSL-manager heeft natuurlijk ook weer een eigen pagina en daar vind je dan hoe te handelen.

Als je alle beschikbare informatie wilt zien dan moet je wel een account op QRZ.COM hebben. Gelukkig is dat helemaal gratis. De enige restrictie is dat je maximaal 100 call lookups per dag mag doen, maar daar valt best mee te leven.

QRZ heeft ook de mogelijkheid om je elektronische logboek te uploaden. Het leuke is dat de verbindingen uit je logboek dan automatisch worden gecontroleerd aan de hand van de logs van je tegenstations. Waar er een match is wordt de betreffende verbinding elektronisch bevestigd. Het is wel jammer dat heel weinig amateurs hun log bijhouden in QRZ.COM.

QRZ.COM is dé plek waar je QSL informatie kunt vinden. Tot nu toe heb ik er nog alles kunnen vinden wat ik zocht.

Goed, dan heb je de QSL informatie van je tegenstation gevonden. De uitdaging is dan dat er tegenwoordig heel veel verschillende manieren zijn om je QSL te krijgen en dat mensen zo hun eigen voorkeuren hebben. Onderstaand vind je een uitleg over de belangrijkste op dit moment.

Logbook of The World of LoTW

LoTW is een service van American Radio Relay League of ARRL. De Amerikaanse tegenhanger van de VERON. Zie: https://www.arrl.org/logbook-of-the-world

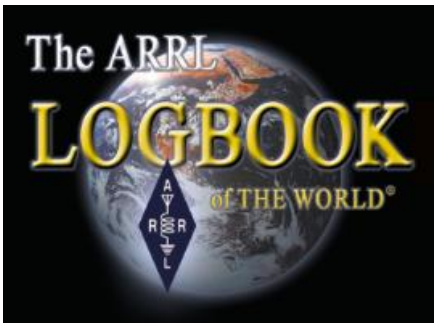

Gelukkig is de service ook voor niet-Amerikanen gratis en het overgrote deel van de radio amateurs maakt er gebruik van. LoTW is een database waarin radio amateurs hun elektronische log kunnen uploaden. Dat kan automatisch vanuit de meest gangbare hamradio log programma's, maar het lukt ook handmatig.

In de database vinden automatisch cross-checks van verbindingen plaats. Als jij dus een log entry uploadt dat je een verbinding hebt gemaakt met DL5AAA, dan zal LoTW automatisch in het log van DL5AAA kijken of die verbinding daar ook staat. Aangenomen dat zijn log is geüpload in LoTW natuurlijk.

Is de match er en kloppen de gegevens, dan wordt de verbinding als 'bevestigd' aangemerkt in de database. Je hebt dan dus automatisch een elektronische QSL.

Het fijne is dat een in LoTW bevestigde verbinding telt voor bekende certificaten zoals DXCC, WAS, CQ WPX of CQ WAZ. Sterker nog, je kunt die certificaten vanaf de LoTW website aanvragen zonder je QSL-kaarten te hoeven opsturen! Dat is waarschijnlijk de reden dat zoveel amateurs er gebruik van maken.

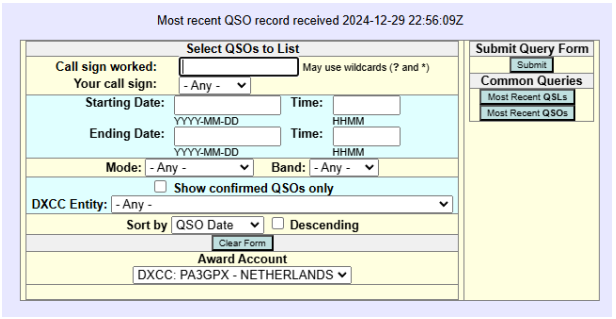

LoTW heeft ook wat nadelen. De eerste is dat de nogal ouderwetse en niet erg intuïtieve website. De tweede is dat er een beveiliging is ingebouwd om te controleren of je echt bent wie je zegt dat je bent. Dat is natuurlijk op zich geen probleem, maar de manier waarop is niet meer van deze tijd.

Het voert te ver om hier uit te leggen hoe het precies werkt, maar het houdt onder andere in dat je een e-mail naar de ARRL moet sturen met kopietjes van je machtiging en de een of andere ID. Dan krijg je een certificaat met login gegevens teruggestuurd die je dan weer installeert in een toepassing op je computer. En dat kan je dan weer gebruiken om je logs te uploaden. Details vind je hier: https://lotw.arrl.org/lotw-help/getting-started/

Voor de duidelijkheid, LoTW is er niet om papieren QSL-kaarten aan te vragen, maar om elektronische QSL's van verbindingen op te slaan en awards aan te vragen. Omdat het een soort standaard is in de radioamateur wereld is het aan te raden om het te gebruiken, ondanks het knullige gedoe. Zeker als je een serieuze dx'er bent.

Clublog

Veel dx-stations en contest stations gebruiken Clublog om hun logs in te uploaden. Zie: https://clublog.org/ . In Clublog kan je twee belangrijke dingen.

Je kunt controleren of je verbinding ook echt in het log van het tegenstation staat. Dan weet je dat alvast zeker. Het is iedere keer weer een geruststelling dat de verbinding die je denkt dat je hebt gemaakt met een zeldzame dx ook werkelijk door de zeldzame dx is gelogd. Hieronder zie je een voorbeeld.

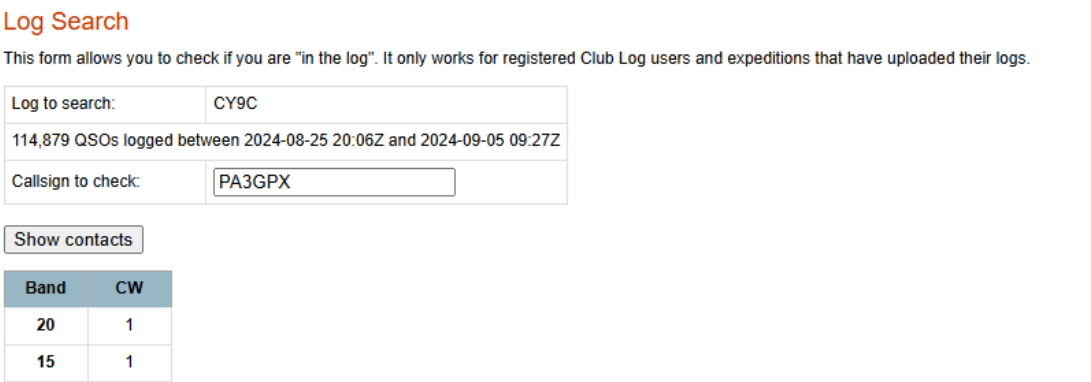

Als die bevestiging er is, dan bieden sommige stations (niet allemaal), de mogelijkheid om direct een fysieke QSL-kaart te bestellen.

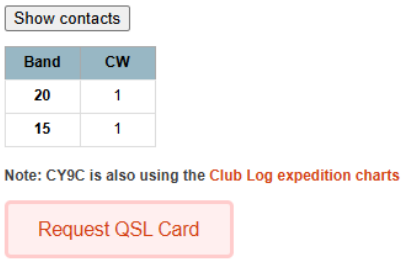

Dat is een kwestie van de gewenste verbinding selecteren, gegevens van die verbinding invoeren, checken of dat die kloppen en dan betalen via PayPal. Je hebt hier dus een PayPal account voor nodig.

Dat bespaart je dus de moeite om eerst je eigen kaart per post met dollars naar het tegenstation te sturen en het spaart je ook tijd. In veel gevallen staat er op de QRZ.COM pagina van het betreffende station al een linkje naar Clublog. Gemak dient de mens.

Je hebt natuurlijk wel een account op Clublog nodig, maar gelukkig is ook dat gratis.

OQRS (Online QSL Requests)

OQRS is een onderdeel van Clublog. Het geeft stations de mogelijkheid om anderen online een QSL-kaart te laten aanvragen. Zoals dat net is beschreven bij Clublog dus. Het zorgt ook dat een eventuele betaling via PayPal kan verlopen. OQRS speelt geen rol in de betaling zelf, het is alleen een soort doorgeefluik.

De termen ‘Clublog’ en ‘OQRS’ worden nogal eens door elkaar gebruikt. Clublog is de plek waar je kunt controleren of je verbinding echt in het log staat. Als je direct online een QSL-kaart kunt bestellen dan is daarvoor OQRS ingeschakeld.

eQSL

Uiteraard is het in deze tijd van Interwebs niet meer nodig om papieren QSL-kaarten te versturen. QSL-kaarten kunnen ook de vorm van een elektronische afbeelding hebben. Daarvoor is eQSL in het leven geroepen. Zie: https://www.eqsl.cc/ .

Stations kunnen hun elektronische log in eQSL uploaden. Heb je een verbinding met dat station gemaakt dan kan je op eQSL kijken of die verbinding ook werkelijk in het log staat en direct een elektronische QSL-kaart (een afbeelding) downloaden. Dat lijkt dus een beetje op Clublog alleen gaat het in dit geval niet om papieren kaarten.

Je hebt natuurlijk wel een account op eQSL.cc nodig. Het lidmaatschap van eQSL werkt op basis van LoTW, dus je hebt om te kunnen registreren een LoTW account nodig. Het prettige is dat het een gratis service is.

Je registreert dus op eQSL en dan upload je de elektronische versie van je QSL kaart en je elektronische log. Vanaf dat moment kan je elektronische QSL kaarten uitwisselen.

eQSL biedt ook een aantal awards zoals WAS, WAC enzoverder maar dan de ‘e’ versie. Je kunt dus je eWAS, eWAC of eDX100 award halen op basis van elektronische QSL kaarten. Voor zover bekend zijn ze bezig om overeenkomsten met de ARRL en andere organisaties te sluiten zodat eQSL-kaarten geldig worden voor de gebruikelijke awards. Op dit moment is dat nog niet zo.

Het QSL bureau

Ons oude vertrouwde QSL bureau is natuurlijk nog steeds een prima manier om aan papieren QSL-kaarten te komen. Het enige dat je hoeft te doen is je kaarten meenemen naar onze maandelijkse clubavonden en ze inleveren bij Hans PA3BZR.

Let wel op de volgende zaken:

- Zet de call naar wie de kaart toe moet duidelijk in de rechter bovenhoek van je QSL-kaart. Op de achterkant is prima. Als er een QSL-manager is, vermeldt dan onder de call “Via <QSL-manager>”
- Sorteer de QSL-kaarten alfabetisch op call van het tegenstation of de QSL-manager. Zo maak je Hans het leven gemakkelijker.
- Als je kaarten voor Nederlandse amateurs verstuurt, vermeldt er dan de QSL-regio onder. Sorteer die kaarten op QSL -regio.
- Op kaarten voor Amerikaanse amateurs moet je de staat vermelden. Dat is verplicht door de ARRL. Sorteer de kaarten voor de VS alfabetisch op staat.

Het QSL-bureau werkt meer dan prima en is gratis. Het enige nadeel is dat het maanden of nog langer kan duren voordat QSL-kaarten arriveren. Geduld is een schone zaak.

QSL via direct

Sommige amateurs vragen nog steeds om je QSL-kaarten rechtstreeks per post te versturen. Als dat zo is, check dan een paar dingen:

- Hoeveel $Dollars wil diegene hebben om een kaart terug te sturen via de post? Het kan variëren van $2,- tot wel $6,- voor grote dx-pedities zoals CY9C. De meeste stations beschrijven dat op hun QRZ.COM pagina.
- Naar wie moet je kaart toe? Heb je het juiste adres? Is er een QSL-manager, zorg dan dat je het naar zijn- of haar adres stuurt. Adresgegevens kan je vrijwel altijd vinden in QRZ.COM.
- Stuur een retourenvelop met jouw adres erop mee.
- Gebruik stevige enveloppen en plak de boel goed dicht. Zeker als je Dollars meestuurt.

100% succes is niet altijd gegarandeerd. Er zijn landen waar ze enveloppen openmaken om te kijken of er geld in zit. Dat is het risico dat je moet nemen.

Grimeton SAQ 100 jaar

In de vorige BRACnieuws lieten we al weten dat de historische langegolfzender SAQ in Grimeton, Zweden 100 jaar bestaat. Op 1 december heeft SAQ een speciale boodschap op de langegolf uitgezonden op 17.2 KHz.

Die uitzending is live te volgen geweest via YouTube. Die video kan je terugkijken. Behalve het uitzenden van die boodschap bevat de video ook een uitgebreide uitleg van een van de beheerders over opzet en de werking van de zender. Als je geïnteresseerd bent in oude radiotechniek dan is dat een must-see. Het is nogal iets anders dan onze moderne zendontvangers.

De zender bestaat uit een elektromotor, een versnellingsbak en een dynamo zoals je die misschien nog op je fiets hebt. Het verschil is dat dit spul bij elkaar 50 ton weegt. De dynamo draait op de zendfrequentie en kan 200 kW produceren. Tegenwoordig beperken ze dat tot ongeveer 80kW.

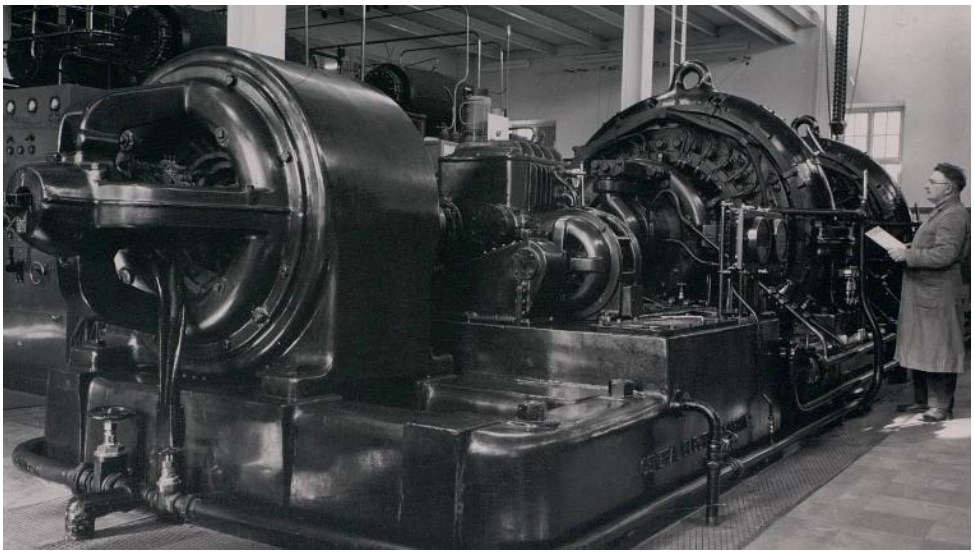

De antenne is enorm en moet je maar eens bekijken op de foto's op de website van SAQ. Zie: https://alexander.n.se/en/saq-celebrated-with-centennial-transmission/

Colofon

Voorzitter:	Klaas Eldering PA1KE
Secretaris:	Felix Arons, PD0FLX felix.arons@gmail.com
Penningmeester:	Willem Jan Buitehuis PA1WB. IBAN no: NL17 INGB 0002 2576 80 t.n.v. VERON afdeling 's-Hertogenbosch pa1wb@veron.nl
Lid	Claudia Tamis PA5CT: beheerster van de clubcall PI4SHB
Lid	Hendrik Oosterhuis PA3GYK, coördinator repeater locaties e.d.
Clubhuis:	Sjef PA3ESD Het clubhuis is geopend op woensdagavond 20.00 uur, zaaltje 5 (knutselen, experimenteren, onderling QSO) Op de leestafel zijn er diverse amateurbladen aanwezig. Adres clubhuis : Soc. Cultureel Centrum "De Helftheuvel" Helftheuvel passage 115 5224 AC Den Bosch Telefoon: 073 - 6217973
Vossenjacht	Jan PE1MQL, Johan PA3HGU
Kascontrole	Peter PD1KPS; Catharinus PE1AHX reserve Jan PE1MQL
Ontvangst nieuwe leden	Het bestuur
Vlooienmarkt	Stichting BRAC (zie www.radiovlooienmarkt.nl) **momenteel op non-actief.**
Afdelingsstation	PI4SHB beheer: Claudia Tamis PA5CT ; De ronde van zondag om 11.30 uur op 145.250 Mhz wordt op dit moment geleid door Jozef PA3DZY
QSL-manager	Hans PA3BZR .(geen afdelingsactiviteit)
repeaters	Albert PA3GCO; 70 en 23 cm en Beau Groenendaal PD9BG; o.a. APRS Coördinatie: Paul PE1LXX, Arie PD1ANF. Website: https://shbrg.wordpress.com/
Website	Webmaster: Hendrik PA3GYK url: https://a25.veron.nl
Braknieuwsredactie	René Voortwist PA3GPX NCB laan 23, 5462GA Veghel E-mail: rvoortwist@home.nl 06 208 947 81 Artikelen voor het komende BRAC nieuws kunnen tot het laatste weekend van de maand ingeleverd worden. De redactie behoudt zich het recht voor om in overleg met de auteur artikelen aan te passen.